

ΟΔΗΓΙΑ 2008/9/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Φεβρουαρίου 2008

για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων σχετικά με την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας, που προβλέπεται στην οδηγία 2006/112/ΕΚ, σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής αλλά εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα για τις διοικητικές αρχές των κρατών μελών και για τις επιχειρήσεις από τους κανόνες εφαρμογής που καθορίζονται στην οδηγία 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκείμενους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας ⁽³⁾.
- (2) Οι ρυθμίσεις που περιέχονται στην εν λόγω οδηγία πρέπει να τροποποιηθούν ως προς τις προθεσμίες εντός των οποίων πρέπει να κοινοποιούνται στις επιχειρήσεις οι αποφάσεις που αφορούν την επιστροφή του φόρου. Ταυτόχρονα θα πρέπει να προβλεφθεί ότι και οι επιχειρήσεις οφείλουν να παρέχουν απαντήσεις εντός καθορισμένων προθεσμιών στις αρμόδιες αρχές. Επιπλέον είναι σκόπιμο να απλουστευθεί και να εκσυγχρονισθεί η διαδικασία επιτρέποντας τη χρήση σύγχρονων τεχνολογιών.
- (3) Η νέα διαδικασία θα ενισχύσει τη θέση των επιχειρήσεων, αφού τα κράτη μέλη οφείλουν να καταβάλλουν τόκο εάν η επιστροφή πραγματοποιηθεί καθυστερημένα, ενώ θα ενισχυθεί και το δικαίωμα των επιχειρήσεων να καταφεύγουν σε ένδικα μέσα.
- (4) Για λόγους σαφήνειας και καλύτερης κατανόησης, η διάταξη περί της εφαρμογής της οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ που μέχρι τώρα περιεχόταν στην οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽⁴⁾, θα πρέπει να ενσωματωθεί πλέον στην παρούσα οδηγία.

(5) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, δύνανται λόγω του εύρους της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που διατυπώνεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁵⁾, τα κράτη μέλη, με σκοπό ίδιο και προς κοινοτικό συμφέρον, ενθαρρύνονται να συντάσσουν τους δικούς τους πίνακες που απεικονίζουν, κατά το δυνατόν, την αντιστοιχία ανάμεσα στην παρούσα οδηγία και τα μέτρα μεταφοράς της, και να τους δημοσιοποιούν.

(7) Η οδηγία 79/1072/ΕΟΚ θα πρέπει συνεπώς να καταργηθεί, με την επιφύλαξη των αναγκαίων μεταβατικών μέτρων για τις αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται πριν από την 1η Ιανουαρίου 2010,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία καθορίζει τους λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας που προβλέπεται στο άρθρο 170 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ σε υποκείμενους στο φόρο μη εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 3.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. ως «υποκείμενος στο φόρο μη εγκατεστημένος στο κράτος μέλος επιστροφής» νοείται κάθε υποκείμενος στο φόρο κατά την έννοια του άρθρου 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, ο οποίος είναι εγκατεστημένος όχι στο κράτος μέλος επιστροφής, αλλά εγκατεστημένος στο έδαφος άλλου κράτους μέλους·

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 Ε της 22.11.2006, σ. 122.

⁽²⁾ ΕΕ C 28 της 3.2.2006, σ. 86.

⁽³⁾ ΕΕ L 331 της 27.12.1979, σ. 11. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/98/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 129).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2007/75/ΕΚ (ΕΕ L 346 της 29.12.2007, σ. 13).

⁽⁵⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

2. ως «κράτος μέλος επιστροφής» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο επιβλήθηκε ο φόρος προστιθέμενης αξίας στον υποκείμενο στο φόρο τον μη εγκατεστημένο στο κράτος μέλος επιστροφής για αγαθά ή υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε αυτόν από άλλους υποκείμενους στο φόρο στο εν λόγω κράτος μέλος ή για την εισαγωγή αγαθών στο εν λόγω κράτος μέλος·
3. ως «περίοδος επιστροφής» νοείται η αναφερόμενη στο άρθρο 16 περίοδος που καλύπτεται από την αίτηση επιστροφής·
4. ως «αίτηση επιστροφής» νοείται η αίτηση για την επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας που έχει επιβληθεί στον υποκείμενο στο φόρο ο οποίος δεν είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος επιστροφής, για αγαθά ή υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε αυτόν από άλλους υποκείμενους στο φόρο στο εν λόγω κράτος μέλος ή για την εισαγωγή αγαθών στο εν λόγω κράτος μέλος·
5. ως «αιτών» νοείται ο μη εγκατεστημένος στο κράτος μέλος επιστροφής υποκείμενος στο φόρο, ο οποίος υποβάλλει την αίτηση επιστροφής.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται για οποιονδήποτε υποκείμενο στο φόρο μη εγκατεστημένο στο κράτος μέλος επιστροφής, ο οποίος πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- a) κατά την περίοδο επιστροφής δεν διατηρούσε στο κράτος μέλος επιστροφής την έδρα της οικονομικής του δραστηριότητας ή μόνιμη εγκατάσταση από την οποία πραγματοποιούσε επιχειρηματικές πράξεις ή, σε περίπτωση μη ύπαρξης τέτοιας έδρας ή μόνιμης εγκατάστασης, την κατοικία ή τον τόπο της συνήθους διαμονής του·
- β) κατά την περίοδο επιστροφής δεν πραγματοποίησε παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που να θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε στο κράτος μέλος επιστροφής, με εξαίρεση τις ακόλουθες πράξεις:
 - i) παροχή υπηρεσιών μεταφοράς και συναφείς προς αυτές υπηρεσίες, που απαλλάσσονται δυνάμει των άρθρων 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 ή 160 της οδηγίας 2006/112/EK·
 - ii) παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών σε πρόσωπο που υπέχει υποχρέωση πληρωμής φόρου προστιθέμενης αξίας σύμφωνα με τα άρθρα 194 έως 197 και το άρθρο 199 της οδηγίας 2006/112/EK.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται όσον αφορά:

- a) ποσά φόρου προστιθέμενης αξίας τα οποία, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους επιστροφής, έχουν τιμολογηθεί εσφαλμένα·

- β) ποσά φόρου προστιθέμενης αξίας που έχουν τιμολογηθεί για παραδόσεις αγαθών που πρέπει ή μπορεί να απαλλάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 138 ή του άρθρου 146 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2006/112/EK.

Άρθρο 5

Κάθε κράτος μέλος επιστρέφει σε κάθε υποκείμενο στο φόρο μη εγκατεστημένο στο κράτος μέλος επιστροφής κάθε ποσό φόρου προστιθέμενης αξίας ο οποίος επιβλήθηκε για αγαθά που παραδόθηκαν ή υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε αυτόν από άλλους υποκείμενους στο φόρο στο εν λόγω κράτος μέλος ή για την εισαγωγή αγαθών στο εν λόγω κράτος μέλος, εφόσον τα εν λόγω αγαθά και υπηρεσίες χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των κατωτέρω πράξεων:

- a) πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 169 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 2006/112/EK·
- β) πράξεων που απευθύνονται σε πρόσωπο το οποίο είναι υπόχρεο στην πληρωμή φόρου προστιθέμενης αξίας σύμφωνα με τα άρθρα 194 έως 197 και το άρθρο 199 της οδηγίας 2006/112/EK, όπως εφαρμόζεται στο κράτος μέλος επιστροφής.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 6, για το σκοπό της παρούσας οδηγίας, η ύπαρξη αξίωσης για επιστροφή του φόρου επί των εισροών προορίζεται σύμφωνα με την οδηγία 2006/112/EK όπως εφαρμόζεται στο κράτος μέλος επιστροφής.

Άρθρο 6

Για να δικαιούται την επιστροφή στο κράτος μέλος επιστροφής, ο υποκείμενος στο φόρο μη εγκατεστημένος στο κράτος μέλος επιστροφής πρέπει να διενεργεί πράξεις που παρέχουν δικαίωμα έκπτωσης στο κράτος μέλος εγκατάστασης.

Όταν υποκείμενος στο φόρο μη εγκατεστημένος στο κράτος μέλος επιστροφής διενεργεί, στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος, τόσο πράξεις που παρέχουν, όσο και πράξεις που δεν παρέχουν δικαίωμα προς έκπτωση σε αυτό το κράτος μέλος, το κράτος μέλος επιστροφής μπορεί να επιστρέψει, από το επιστρεπτέο ποσό που προκύπτει δυνάμει του άρθρου 5, μόνο το ποσοστό φόρου προστιθέμενης αξίας που αναλογεί στις πράξεις που παρέχουν δικαίωμα προς έκπτωση σύμφωνα με το άρθρο 173 της οδηγίας 2006/112/EK, όπως αυτή εφαρμόζεται στο κράτος μέλος εγκατάστασης.

Άρθρο 7

Για να επιτύχει επιστροφή φόρου προστιθέμενης αξίας στο κράτος μέλος επιστροφής, ο υποκείμενος στο φόρο ο μη εγκατεστημένος στο κράτος μέλος επιστροφής απευθύνει ηλεκτρονική αίτηση επιστροφής στο εν λόγω κράτος μέλος υποβάλλοντάς την στο κράτος μέλος εγκατάστασής του μέσω της ηλεκτρονικής δικτυακής πύλης που έχει εγκαταστήσει το εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 8

1. Η αίτηση επιστροφής περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) το όνομα του αιτούντος και την πλήρη διεύθυνσή του·
- β) διεύθυνση για επαφή με ηλεκτρονικά μέσα·
- γ) περιγραφή της επιχειρηματικής δραστηριότητας του αιτούντος για την οποία αποκτήθηκαν τα αγαθά ή οι υπηρεσίες·
- δ) την περίοδο επιστροφής που καλύπτει η αίτηση·
- ε) δήλωση του αιτούντος για τη μη παράδοση αγαθών και μη παροχή υπηρεσιών που θεωρείται ότι έχουν παραδοθεί ή παρασχεθεί στο κράτος επιστροφής κατά την περίοδο επιστροφής, πέραν των πράξεων του άρθρου 3 στοιχείο β) σημεία i) και ii)·
- στ) τον αριθμό μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας του αιτούντος ή τον αριθμό φορολογικής εγγραφής του· και
- ζ) στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού, μεταξύ των οποίων τους κωδικούς IBAN και BIC.
2. Εκτός των στοιχείων που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, η αίτηση επιστροφής πρέπει να περιλαμβάνει, για κάθε κράτος μέλος επιστροφής και για κάθε τιμολόγιο ή παραστατικό εισαγωγής, τα κατωτέρω στοιχεία:
- α) το όνομα και την πλήρη διεύθυνση του προμηθευτή·
- β) με εξαίρεση την περίπτωση εισαγωγής, τον αριθμό μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας ή τον αριθμό φορολογικής εγγραφής του προμηθευτή, τον οποίο του έχει χορηγήσει το κράτος μέλος επιστροφής σύμφωνα με τα άρθρα 239 και 240 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ·
- γ) με εξαίρεση την περίπτωση εισαγωγής, το πρόθεμα του κράτους μέλους επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 215 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ·
- δ) την ημερομηνία και τον αριθμό του τιμολογίου ή του παραστατικού εισαγωγής·
- ε) τη βάση επιβολής του φόρου και το ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας, εκφραζόμενα στο νόμισμα του κράτους μέλους επιστροφής·
- στ) το ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας που εκπίπτει, υπολογιζόμενο σύμφωνα με το άρθρο 5 και το δεύτερο εδάφιο του

άρθρου 6, εκφρασμένο στο νόμισμα του κράτους μέλους επιστροφής·

- ζ) κατά περίπτωση, την αναλογία έκπτωσης που υπολογίζεται δυνάμει του άρθρου 6, εκφραζόμενη σε ποσοστό επί τοις εκατό·
- η) τη φύση των αποκτηθέντων αγαθών και υπηρεσιών, περιγραφόμενη σύμφωνα με τους κωδικούς του άρθρου 9.

Άρθρο 9

1. Στην αίτηση επιστροφής το είδος των αγαθών και υπηρεσιών που αποκτήθηκαν ταξινομείται βάσει των κάτωθι κωδικών:

- 1 = καύσιμα,
- 2 = μίσθωση μεταφορικών μέσων,
- 3 = δαπάνες που αφορούν μεταφορικά μέσα (πέραν των αγαθών και των υπηρεσιών που αναφέρονται στους κωδικούς 1 και 2),
- 4 = ποσά για διόδια και τέλη χρησιμοποίησης των οδών,
- 5 = ταξιδιωτικά έξοδα, λ.χ. κόμιστρα ταξί, ναύλοι μέσω μαζικής μεταφοράς,
- 6 = κατάλυμα,
- 7 = τρόφιμα, ποτά και υπηρεσίες εστιατορίου,
- 8 = συμμετοχή σε εμπορικές και άλλες εκθέσεις,
- 9 = έξοδα για είδη πολυτελείας, διασκέδαση και ψυχαγωγία,
- 10 = άλλα.

Σε περίπτωση που χρησιμοποιείται ο κωδικός 10, πρέπει να δηλώνεται το είδος των παραδοθέντων αγαθών ή των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν.

2. Το κράτος μέλος επιστροφής μπορεί να ζητήσει από τον αιτούντα να παράσχει με ηλεκτρονικά μέσα συμπληρωματικές κωδικοποιημένες πληροφορίες για κάθε κωδικό της παραγράφου 1 στο μέτρο που οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες λόγω τυχόν περιορισμών του δικαιώματος έκπτωσης σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όπως εφαρμόζεται στο κράτος μέλος επιστροφής ή για την εφαρμογή σχετικής παρέκκλισης που χορηγεί το κράτος μέλος επιστροφής στο πλαίσιο των άρθρων 395 ή 396 της ίδιας οδηγίας.

Άρθρο 10

Το κράτος μέλος επιστροφής μπορεί, μη διγομένων των κατά το άρθρο 20 αιτήσεων παροχής στοιχείων, να ζητήσει από τον αιτούντα να υποβάλει με ηλεκτρονικά μέσα, μαζί με την αίτησή του, αντίγραφο του τιμολογίου ή παραστατικού εισαγωγής εφόσον η βάση υπολογισμού του φόρου σε ένα τιμολόγιο ή παραστατικό εισαγωγής αφορά ποσό τουλάχιστον 1 000 ευρώ ή το ισόποσο στο εθνικό νόμισμα. Εφόσον το τιμολόγιο αφορά καύσιμα, αυτό το κατώτατο όριο είναι 250 ευρώ ή το ισόποσο στο εθνικό νόμισμα.

Άρθρο 11

Το κράτος μέλος επιστροφής μπορεί να απαιτεί από τον αιτούντα να υποβάλει περιγραφή της επιχειρηματικής του δραστηριότητας βάσει εναρμονισμένων κωδικών, που καθορίζονται από το άρθρο 34α παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1798/2003 ⁽¹⁾.

Άρθρο 12

Το κράτος μέλος επιστροφής μπορεί να ορίζει ποια γλώσσα ή ποιες γλώσσες μπορούν να χρησιμοποιούνται από τον αιτούντα για την παροχή πληροφοριών στην αίτηση επιστροφής ή άλλων πρόσθετων πληροφοριών.

Άρθρο 13

Εάν μετά την υποβολή της αίτησης επιστροφής η αναλογία έκπτωσης αναπροσαρμοσθεί σύμφωνα με το άρθρο 175 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ, ο αιτών προβαίνει στη διόρθωση του ποσού που ζήτησε ή που έχει ήδη καταβληθεί.

Η διόρθωση στην αίτηση επιστροφής πραγματοποιείται εντός του ημερολογιακού έτους που έπεται της εν λόγω περιόδου επιστροφής ή –εάν ο αιτών δεν υποβάλει αιτήσεις επιστροφής κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου ημερολογιακού έτους– με την υποβολή χωριστής δήλωσης μέσω της ηλεκτρονικής δικτυακής πύλης που έχει δημιουργήσει το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος.

Άρθρο 14

1. Η αίτηση επιστροφής πρέπει να αφορά:

- α) αγορά αγαθών ή υπηρεσιών που έχει τιμολογηθεί κατά την περίοδο επιστροφής, εφόσον ο φόρος είχε καταστεί απαιτητός πριν ή κατά τη στιγμή της τιμολόγησης, ή αγορά ως προς την οποία ο φόρος κατέστη απαιτητός κατά την περίοδο επιστροφής, εφόσον για την αγορά αυτή είχε εκδοθεί τιμολόγιο πριν ο φόρος καταστεί απαιτητός·
- β) εισαγωγή αγαθών που πραγματοποιήθηκε κατά την περίοδο επιστροφής.

2. Επιπροσθέτως των πράξεων που αναφέρει η παράγραφος 1, η αίτηση επιστροφής μπορεί να αφορά τιμολόγια ή παραστατικά ει-

σαγωγής που δεν συμπεριλαμβάνονταν σε προηγούμενες αιτήσεις επιστροφής και αφορούν πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά το εν λόγω ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 15

1. Η αίτηση επιστροφής υποβάλλεται στο κράτος μέλος της εγκατάστασης έως τις 30 Σεπτεμβρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί την περίοδο επιστροφής. Η αίτηση επιστροφής θεωρείται ότι έχει υποβληθεί μόνον εφόσον ο αιτών έχει δηλώσει όλα τα στοιχεία που απαιτούν τα άρθρα 8, 9 και 11.

2. Το κράτος μέλος εγκατάστασης διαβιβάζει, χωρίς καθυστέρηση, στον αιτούντα ηλεκτρονική βεβαίωση παραλαβής.

Άρθρο 16

Η περίοδος επιστροφής δεν πρέπει να υπερβαίνει ένα ημερολογιακό έτος ούτε να είναι μικρότερη των τριών ημερολογιακών μηνών. Οι αιτήσεις επιστροφής δύναται ωστόσο να αφορούν περίοδο μικρότερη των τριών μηνών, εφόσον η περίοδος αυτή αντιστοιχεί στο υπόλοιπο ενός ημερολογιακού έτους.

Άρθρο 17

Εάν η αίτηση επιστροφής αφορά περίοδο επιστροφής μικρότερη από ένα ημερολογιακό έτος αλλά όχι μικρότερη των τριών μηνών, το ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας που αφορά η αίτηση επιστροφής δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 400 ευρώ ή το ισόποσο στο εκάστοτε εθνικό νόμισμα.

Εάν η αίτηση επιστροφής αφορά περίοδο επιστροφής ενός ημερολογιακού έτους ή το υπόλοιπο ενός ημερολογιακού έτους, το ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 50 ευρώ ή το ισόποσο στο εκάστοτε εθνικό νόμισμα.

Άρθρο 18

1. Το κράτος μέλος εγκατάστασης δεν διαβιβάζει την αίτηση στο κράτος μέλος επιστροφής εφόσον κατά την περίοδο επιστροφής ο αιτών, στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος:

α) δεν είναι υποκείμενος στο φόρο προστιθέμενης αξίας·

β) πραγματοποιεί αποκλειστικά και μόνο παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών που απαλλάσσονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας χωρίς δικαίωμα έκπτωσης του φόρου αυτού που είχε καταβληθεί στο προηγούμενο στάδιο δυνάμει των άρθρων 132, 135, 136, 371, των άρθρων 374 έως 377, του άρθρου 378 παράγραφος 2 στοιχείο α), του άρθρου 379 παράγραφος 2 ή των άρθρων 380 έως 390 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ή των διατάξεων στην πράξη προσχώρησης του 2005 με τις οποίες προβλέπονται οι ίδιες απαλλαγές·

γ) υπάγεται σε καθεστώς φοροαπαλλαγής για μικρές επιχειρήσεις σύμφωνα με τα άρθρα 284, 285 και 287 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ·

⁽¹⁾ ΕΕ L 264 της 15.10.2003, σ. 1.

δ) υπάγεται στο κοινό κατ' αποκοπήν καθεστώς για αγρότες σύμφωνα με τα άρθρα 296 έως 305 της οδηγίας 2006/112/EK.

2. Το κράτος μέλος εγκατάστασης κοινοποιεί με ηλεκτρονικά μέσα στον αιτούντα την κατά την παράγραφο 1 απόφασή του.

Άρθρο 19

1. Το κράτος μέλος επιστροφής γνωστοποιεί χωρίς καθυστέρηση στον αιτούντα με ηλεκτρονικά μέσα την ημερομηνία κατά την οποία παρέλαβε την αίτηση.

2. Το κράτος μέλος επιστροφής κοινοποιεί στον αιτούντα την απόφασή του σχετικά με την έγκριση ή απόρριψη της αίτησης επιστροφής εντός τετραμήνου από τη λήψη της στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 20

1. Σε περιπτώσεις που το κράτος μέλος επιστροφής εκτιμά ότι δεν διαθέτει το σύνολο των σχετικών πληροφοριών στις οποίες θα βασισθεί η απόφασή του σχετικά με την αίτηση επιστροφής του συνολικού ποσού ή μέρους αυτού, μπορεί να ζητήσει με ηλεκτρονικά μέσα πρόσθετες πληροφορίες, ιδίως από τον αιτούντα ή από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εγκατάστασης, εντός του τετραμήνου που ορίζεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2. Σε περίπτωση που οι πρόσθετες πληροφορίες ζητηθούν από πρόσωπο άλλο πλην του αιτούντος ή αρμόδιας αρχής κράτους μέλους, η αίτηση παροχής στοιχείων γίνεται ηλεκτρονικά μόνον εφόσον ο παραλήπτης της αίτησης διαθέτει τα ανάλογα μέσα.

Εάν κρίνεται απαραίτητο, το κράτος μέλος επιστροφής μπορεί να ζητήσει και νέες πρόσθετες πληροφορίες.

Στις πρόσθετες πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο μπορεί να περιλαμβάνεται επίσης –σε περίπτωση που το κράτος μέλος επιστροφής έχει βάσιμες αμφιβολίες για την εγκυρότητα ή ακρίβεια συγκεκριμένης αξίωσης– το πρωτότυπο ή αντίγραφο του οικείου τιμολογίου ή παραστατικού εισαγωγής. Σε αυτή την περίπτωση τα κατώτατα όρια που προβλέπει το άρθρο 10 δεν ισχύουν.

2. Το κράτος μέλος επιστροφής πρέπει να λάβει τις πληροφορίες που ζητήθηκαν βάσει της παραγράφου 1 εντός ενός μηνός από την άφιξη της αίτησης παροχής στοιχείων στο πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αυτή.

Άρθρο 21

Όταν το κράτος μέλος επιστροφής ζητά πρόσθετες πληροφορίες, κοινοποιεί στον αιτούντα την απόφασή του να εγκρίνει την επιστροφή ή να απορρίψει τη σχετική αίτηση εντός διμήνου από την παραλαβή των απαιτούμενων πληροφοριών ή, αν δεν έχει λάβει απάντηση στο αίτημά του περί παροχής πληροφοριών, εντός διμήνου από τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 20 παράγραφος 2. Ωστόσο, η διαθέσιμη περίοδος για την απόφαση επιστροφής του συνολικού ποσού ή μέρους αυτού ανέρχεται πάντοτε σε έξι τουλάχιστον μήνες από την ημερομηνία λήψης της αίτησης από το κράτος μέλος επιστροφής.

Σε περίπτωση που το κράτος μέλος επιστροφής ζητήσει και άλλες πρόσθετες πληροφορίες, κοινοποιεί στον αιτούντα την απόφαση

σχετικά με την επιστροφή του συνολικού ποσού ή μέρους αυτού εντός οκτώ μηνών από τη λήψη της αίτησης από το εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 22

1. Σε περίπτωση έγκρισης της αίτησης επιστροφής, η επιστροφή του ποσού που εγκρίθηκε πραγματοποιείται από το κράτος μέλος επιστροφής το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων ημερών από τη λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 2 ή, σε περίπτωση που ζητήθηκαν πρόσθετες ή και άλλες πρόσθετες πληροφορίες, από τη λήξη της αντίστοιχης προθεσμίας του άρθρου 21.

2. Η επιστροφή καταβάλλεται στο κράτος μέλος επιστροφής ή, κατόπιν αιτήσεως του αιτούντος, σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος. Στην τελευταία περίπτωση, το κράτος μέλος επιστροφής αφαιρεί κάθε τραπεζική επιβάρυνση για τη μεταφορά από το ποσό που πρέπει να επιστραφεί στον αιτούντα.

Άρθρο 23

1. Σε περίπτωση που η αίτηση επιστροφής απορρίπτεται εν όλω ή εν μέρει, το κράτος μέλος επιστροφής κοινοποιεί στον αιτούντα τους λόγους της απόρριψης, μαζί με την απόφαση.

2. Τα μέσα προσφυγής κατά των αποφάσεων απόρριψης μιας αίτησης επιστροφής μπορούν να ασκούνται από τον αιτούντα ενώπιον των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους επιστροφής, σύμφωνα με τις διατυπώσεις και μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται για την άσκηση των αντίστοιχων μέσων από πρόσωπα εγκατεστημένα στο εν λόγω κράτος μέλος.

Εάν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους επιστροφής, η μη λήψη απόφασης σχετικά με την αίτηση επιστροφής εντός των προθεσμιών που ορίζονται στην παρούσα οδηγία δεν θεωρείται ούτε έγκριση ούτε απόρριψη, ο αιτών πρέπει να μπορεί να ασκήσει και αυτός τις εκάστοτε διοικητικές ή ένδικες διαδικασίες που μπορούν να ασκηθούν στην ίδια περίπτωση από τους υποκείμενους στο φόρο τους εγκατεστημένους στο εν λόγω κράτος μέλος. Εάν δεν υπάρχουν τέτοιες διαδικασίες, τότε η μη λήψη απόφασης για την αίτηση επιστροφής εντός της καθορισμένης προθεσμίας λογίζεται ως απόρριψη της αίτησης.

Άρθρο 24

1. Στην περίπτωση που μια επιστροφή εκμαιεύθηκε με απάτη ή άλλα αθέμιτα μέσα, η αρμόδια αρχή στο κράτος μέλος επιστροφής προβαίνει αμέσως στην αναζήτηση των ποσών που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως στον αιτούντα, καθώς και τυχόν προσαυξήσεων και τόκων που επιβλήθηκαν σύμφωνα με την ισχύουσα διαδικασία στο κράτος μέλος επιστροφής, με την επιφύλαξη των διατάξεων περί αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη του φόρου προστιθέμενης αξίας.

2. Σε περίπτωση που επιβλήθηκε διοικητική κύρωση ή υποχρέωση καταβολής τόκων αλλά το σχετικό ποσό δεν έχει ακόμη καταβληθεί, το κράτος μέλος επιστροφής μπορεί να αναστείλει κάθε περαιτέρω επιστροφή προς τον ενδιαφερόμενο υποκείμενο στο φόρο μέχρι του ύψους του οφειλόμενου ποσού.

Άρθρο 25

Το κράτος μέλος επιστροφής λαμβάνει υπόψη του ως μείωση ή αύξηση του επιστρεφόμενου ποσού τη διόρθωση που πραγματοποιείται όσον αφορά παλαιότερη αίτηση επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 13, ή, όταν υποβάλλεται χωριστή δήλωση, καταβάλλει ή εισπράττει χωριστά τη διόρθωση αυτή.

Άρθρο 26

Το κράτος μέλος επιστροφής καταβάλλει τόκο στον αιτούντα επί του ποσού της οφειλόμενης επιστροφής αν η επιστροφή καταβληθεί μετά την καταληκτική ημερομηνία πληρωμής βάσει του άρθρου 22 παράγραφος 1.

Εάν ο αιτών δεν υποβάλει στο κράτος μέλος επιστροφής εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών τις πρόσθετες ή τις άλλες πρόσθετες πληροφορίες που του ζητήσε, δεν εφαρμόζεται η πρώτη παράγραφος. Δεν εφαρμόζεται επίσης μέχρις ότου τα έγγραφα τα οποία υποβάλλονται ηλεκτρονικά σύμφωνα με το άρθρο 10 παραληφθούν από το κράτος μέλος επιστροφής.

Άρθρο 27

1. Ο τόκος υπολογίζεται από την επομένη της καταληκτικής ημερομηνίας πληρωμής της επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 έως την ημέρα πραγματοποίησης της επιστροφής.

2. Το επιτόκιο είναι ίσο προς το επιτόκιο που εφαρμόζεται στις επιστροφές φόρου προστιθέμενης αξίας σε υποκείμενους στο φόρο εγκατεστημένους στο κράτος μέλος επιστροφής σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

Εάν στην εθνική νομοθεσία δεν προβλέπεται η καταβολή τόκου όσον αφορά επιστροφές σε εγκατεστημένα πρόσωπα υποκείμενα στο φόρο, ο οφειλόμενος τόκος ισούται προς τον τόκο ή ισοδύναμη επιβάρυνση που εφαρμόζει το κράτος μέλος επιστροφής όσον αφορά τους τόκους υπερημερίας για την καταβολή του φόρου προστιθέμενης αξίας από τους υποκείμενους στο φόρο.

Άρθρο 28

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται όσον αφορά τις αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2009.

2. Η οδηγία 79/1072/ΕΟΚ καταργείται από 1ης Ιανουαρίου 2010. Ωστόσο, οι διατάξεις της συνεχίζουν να εφαρμόζονται όσον αφορά τις αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται πριν την 1η Ιανουαρίου 2010.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία εκτός αν πρόκειται για αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται πριν από την 1η Ιανουαρίου 2010.

Άρθρο 29

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2010 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία από την 1η Ιανουαρίου 2010 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στο πεδίο που καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 30

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ από την ημέρα δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 31

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Φεβρουαρίου 2008.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. BAJUK